

РІШЕННЯ

разової спеціалізованої вченої ради PhD 12238

Інституту соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України про присудження ступеня доктора філософії
Казначесву Максиму Вячеславовичу

Здобувач ступеня доктора філософії **Казначесв Максим Вячеславович**, 04.02.1998 року народження, громадянин України, освіта вища: У 2021 році закінчив вищий навчальний заклад Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «053 Психологія (за спеціалізаціями)», спеціалізація «політична психологія», здобув ступінь вищої освіти магістр. Виконав/виконала акредитовану освітньо-наукову програму 22190 Доктор філософії з психології за спеціальністю 053 Психологія у Інституті політичної та соціальної психології НАПН України (ІСПП НАПН України).

З вересня 2022 р. навчався в аспірантурі Інституту соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України за спеціальністю 053 Психологія за денною формою навчання, за кошти внутрішньовідомчого бюджету. Під час навчання в аспірантурі Казначесв Максим Вячеславович здійснював науково-дослідну роботу відповідно до тематики Інституту соціальної та політичної психології НАПН України.

Разова спеціалізована вчена рада **PhD 12238** утворена наказом директора Інституту соціальної та політичної психології НАПН України № 03-осн від 03.03.2026 р. на підставі рішення Вченої ради від 26.02.2026 р. (Витяг з протоколу Вченої ради 04/26). До складу разової спеціалізованої вченої ради увійшли:

Голова Ради:

1) **НАЙДЬОНОВА** Любов Антонівна, доктор психологічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник відділу психології масової комунікації та медіаосвіти Інституту соціальної та політичної психології НАПН України, член-кореспондент НАПН України – голова Ради;

Офіційні опоненти:

2) ВЕРНІК Олексій Леонідович, кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, заступник директора з науково-організаційної роботи та цифровізації Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України – офіційний опонент;

3) КРЯЖ Ірина Володимирівна, доктор психологічних наук, професор кафедри прикладної психології Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна – офіційний опонент.

Рецензенти:

4) КРЕДЕНЦЕР Оксана Валеріївна, доктор психологічних наук, професор, завідувач відділу соціальної психології особистості Інституту соціальної та політичної психології НАПН України – рецензент;

5) ОСТАПЕНКО Ірина Віталіївна, кандидат психологічних наук, завідувач відділу психології політичної поведінки молоді Інституту соціальної та політичної психології НАПН України – рецензент;

Дисертацію виконано у відділі психології масової комунікації та медіаосвіти ІСПП НАПН України.

Науковий керівник: Вознесенська Олена Леонідівна – кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник відділу психології масової комунікації та медіаосвіти ІСПП НАПН України.

Публічний захист дисертації відбувся 13.05.2026 на засіданні разової спеціалізованої вченої ради з використанням засобів відеозв'язку. Засідання було правоможним, оскільки в ньому взяли участь усі члени разової спеціалізованої вченої ради. Захист мав характер відкритої наукової дискусії, під час якої здобувач представив основні положення дисертації, відповів/відповіла на запитання членів ради та присутніх, а також на зауваження, викладені у рецензіях і відгуках офіційних опонентів та рецензентів.

На засіданні 13 травня 2026 р. разова спеціалізована вчена рада **PhD 12238** прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 05

– Соціальні та поведінкові науки Казначееву Максиму Вячеславовичу на підставі публічного захисту дисертації «Особливості впливу медіа на сприйняття молоддю екологічних та техногенних ризиків в умовах війни» за спеціальністю 053 – Психологія.

Тему дисертації «Особливості впливу медіа на сприйняття молоддю екологічних та техногенних ризиків в умовах війни» затверджено Вченою радою Інституту соціальної та політичної психології НАПН України 30 березня 2023 р., Протокол № 5/23 від «30» березня.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація Казначеева Максима Вячеславовича «Особливості впливу медіа на сприйняття молоддю екологічних та техногенних ризиків в умовах війни» є завершеним самостійним науковим дослідженням, яке виконано за актуальною темою з використанням адекватних методів дослідження, містить науково обґрунтовані теоретичні і практичні результати та відповідає вимогам «Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти або наукових установах», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, та «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

Дисертація виконана українською мовою.

Здобувач має 8 наукових праць за темою дисертації, із них: 3 статті у наукових фахових виданнях, затверджених МОН України, що входять до міжнародних наукометричних баз; 1 статтю у міжнародному науковому виданні; 4 праці, що належать до матеріалів та тез всеукраїнських і міжнародних наукових конференцій.

Кількість, обсяг та зміст друкованих праць відповідають вимогам Міністерства освіти і науки України щодо публікацій основного змісту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

Чаплінська, Ю., & Казначеев, М. (2023). Психологічні особливості сприйняття екологічних ризиків в умовах війни. *Вісник Львівського університету. Серія: Психологічні науки*, (16), 56–63. <https://doi.org/10.30970/PS.2023.16.8>

Kaznacheev, M. (2024). The media-psychological model of environmental risk perception. *Scientific Studios on Social and Political Psychology*, 30(1), 27-38. <https://doi.org/10.61727/sssppj/1.2024.27>

Казначеев, М. (2025). Перспективи розроблення інструментарію дослідження інформаційної поведінки щодо екологічної інформації в умовах війни. *Проблеми політичної психології*, 17(31), 247-266. <https://doi.org/10.33120/popp-Vol17-Year2025-197>

Казначеев, М. (2025). Психологічні та інформаційні чинники сприйняття ризиків забруднення повітря: результати регресійного аналізу. *Věda a perspektivy*, 10(53), 241-254. [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2025-10\(53\)-241-254](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2025-10(53)-241-254)

Казначеев, М. В. (2023). Медіаграмотність у сприйнятті екологічних ризиків в умовах війни. У *Проблеми та перспективи соціальної роботи та психології в умовах війни: матеріали II Всеукраїнської студентської науково-практичної онлайн конференції (Умань, 2 березня 2023 р.)* (с. 140-142). Умань: УДПУ. Збірник матеріалів студентської конференції «Проблеми та перспективи соціальної роботи та психології в умовах війни»

Казначеев, М. (2023). Сприйняття екологічних і техногенних ризиків громадськістю в умовах війни. У *III Міжнародна наукова конференція «ВОЄННІ КОНФЛІКТИ ТА ТЕХНОГЕННІ КАТАСТРОФИ: історичні та психологічні наслідки»* (с. 145-147). Тернопіль: ФОП Паляниця В. А. https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/40929/1/Zbirnyk_tez_konferentsiyi_2023.pdf

Казначеев, М. В. (2024). Проблеми екологічної ризик-комунікації в умовах війни. У *Сучасні проблеми екологічної психології: Життєві стратегії особистості в умовах воєнного стану: матеріали XX всеукраїнської науково-практичної конференції (14-15 травня 2024 р.)* (с. 50-52). Київ: Інститут

психології імені Г. С. Костюка НАПН України.

https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/742144/1/2024_05_14-15_EcoPsy_Tes.pdf

Казначеев, М. В. (2025). Переосмислення впливу медіа на сприйняття екологічних ризиків в умовах війни через інформаційну поведінку та інформаційну залученість. У *Сучасні проблеми екологічної психології: Психологічні засади утворення екологічного життєвого простору : матеріали XXI всеукраїнської науково-практичної конференції (14-15 травня 2025 р.)* (с. 43-46). Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2025.

http://ecopsy.com.ua/data/conf_2025/2025_05_14-15_EcoPsy_Tes.pdf

Документи, подані дисертантом до разової спеціалізованої вченої ради, надійшли своєчасно та в повному обсязі, а також відповідають вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради.

Кряж Ірина Володимирівна, доктор психологічних наук, професор кафедри прикладної психології Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна – офіційний опонент. Надала позитивний відгук із зауваженнями.

Офіційний опонент відзначила, що розроблені здобувачем і представлені в дисертації наукові положення належним чином обґрунтовані дослідницькою методологією, всебічним аналізом теоретичного матеріалу, ґрунтовною джерельною базою, значну частину якої становлять англійськомовні наукові публікації, а також комплексним застосуванням теоретичних і емпіричних методів, релевантних завданням дослідження методів статистичного аналізу даних. За результатами дослідження сформульовано обґрунтовані висновки. Було підкреслено, що дисертація **Казначеева Максима Вячеславовича** відзначається науковою новизною, вагомою теоретичною і практичною цінністю.

Водночас під час обговорення дисертації офіційною опоненткою було висловлено низку зауважень і рекомендацій.

Насамперед було зазначено, що в темі й предметі дослідження використано поняття «вплив медіа», тоді як емпіричне дослідження за своїм дизайном є кореляційним. У зв'язку з цим причинно-наслідкові інтерпретації отриманих результатів потребують обережності. Здобувач погодився з цим зауваженням і уточнив, що поняття «вплив медіа» в роботі використовується не у вузькому експериментальному сенсі як прямий причинний ефект, а в ширшому медіапсихологічному значенні — як медіаопосередкованість сприйняття ризику через медіаекспозицію, інформаційну поведінку, інформаційну залученість, емоційне та когнітивне опрацювання повідомлень. Отримані результати інтерпретуються як статистичні зв'язки, групові відмінності, прогностичні асоціації та медіаційні патерни, а не як експериментально доведена причинність.

Окреме зауваження стосувалося структури методичної частини дисертації. Офіційна опонентка зазначила, що її доцільно було б подати більш структуровано, окремо описавши дизайн дослідження, вибірку, процедуру, інструментарій, змінні та статистичні методи. Здобувач визнав слушність цього зауваження і пояснив, що методична частина роботи була побудована переважно за логікою етапів дослідження, однак усі ключові компоненти — вибірка, інструментарій, процедура, змінні та методи статистичного аналізу — у дисертації представлені. Зауваження прийнято як важливе для подальшого вдосконалення структури викладу результатів дослідження.

Також було зауважено, що змінна медіаекспозиції потребувала чіткішого опису в методичній частині. Здобувач уточнив, що медіаекспозиція в роботі розглядалася як частота контакту респондента з екологічно релевантною інформацією в медіа. Це однопунктовий частотний індикатор, а не повна характеристика медіавпливу. Здобувач погодився, що формулювання відповідного пункту, шкалу відповіді, спосіб кодування та принцип поділу респондентів за рівнем експозиції доцільно було б описати в роботі докладніше.

Було також поставлено питання про обґрунтування вибору саме трьох кластерів для основної типологізації інформаційної поведінки. У відповіді здобувач пояснив, що основні три кластери були отримані методом К-середніх на первинних відповідях респондентів за пунктами авторського опитувальника. Трьохкластерне рішення було обрано як основне робоче рішення з огляду на попередню перевірку кластерної структури, змістовну інтерпретованість, достатній розмір груп, стабільність та придатність для подальших порівнянь. Було також уточнено, що факторний аналіз використовувався для з'ясування багатовимірної структури інформаційної поведінки, а не для заміни основної трьохкластерної логіки.

Офіційна опонентка звернула увагу й на окремі аспекти статистичного аналізу, зокрема використання парних порівнянь, опис регресійної діагностики та аналіз окремих соціально-демографічних змінних. Здобувач погодився, що при порівнянні кількох груп статистично строгішим є застосування критерію Краскела–Уолліса як омнібус-перевірки з подальшими post-hoc порівняннями та контролем множинності. Також було уточнено, що залишки перевіряються після побудови регресійної моделі, тому відповідне формулювання в тексті потребувало більшої точності. Окремі соціально-демографічні змінні доцільніше подавати як допоміжний аналіз із відповідними застереженнями щодо меж інтерпретації.

Зазначені зауваження мають переважно методичний і уточнювальний характер. Вони не змінюють центральних результатів дисертаційного дослідження та не знижують його наукової новизни, теоретичної і практичної значущості. Здобувач надав аргументовані відповіді на поставлені питання та продемонстрував здатність коректно визначати межі інтерпретації отриманих результатів.

Вернік Олексій Леонідович, Кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, заступник директора з науково-організаційної роботи та цифровізації Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України.

Офіційний опонент Вернік Олексій Леонідович надав позитивний відгук на дисертаційну роботу із зауваженнями.

Офіційний опонент зазначив, що зміст дисертації свідчить про її цілісність, завершеність і чітку логічну структуру: від теоретичного аналізу проблеми — до емпіричного дослідження, розроблення практичного інструментарію та перевірки його ефективності. Було підкреслено, що кожен розділ логічно впливає з попереднього та створює підґрунтя для наступного, а висновки до розділів і загальні висновки повною мірою відображають результати проведеної роботи. Дисертація розв'язує поставлені завдання та відповідає критеріям завершеності наукової кваліфікаційної праці.

Водночас офіційним опонентом було висловлено низку зауважень і рекомендацій.

Зокрема, опонент звернув увагу на необхідність чіткішого понятійного розмежування категорій ризику, небезпеки та загрози. У відповіді здобувач уточнив, що небезпека в роботі розглядається як потенційне джерело можливої шкоди; загроза — як небезпека, актуалізована в конкретному контексті; ризик — як кількісна або якісна міра можливої шкоди з урахуванням імовірності, тяжкості наслідків і вразливості об'єкта. Було також наголошено, що в емпіричній частині досліджувалася не об'єктивна небезпека як така, а суб'єктивна оцінка серйозності чинників екологічного й техногенного ризику.

Окреме зауваження стосувалося широти авторської інтегративної моделі та повноти її емпіричної операціоналізації. Офіційний опонент зазначив, що модель є теоретично широкою, однак не всі її компоненти були повністю перевірені в межах емпіричного дослідження. Здобувач погодився із цим зауваженням і пояснив, що інтегративна модель виконувала роль широкої концептуальної рамки. В емпіричній частині було перевірено її конкретний медіапсихологічний фрагмент, пов'язаний зі зв'язками між медіаекспозицією, інформаційною поведінкою, інформаційною залученістю та суб'єктивною оцінкою екологічних і техногенних ризиків. Повна перевірка інтегративної

моделі потребує подальших досліджень, зокрема із застосуванням лонгitudних або експериментальних дизайнів.

Також офіційний опонент зауважив, що експертні оцінки не можуть розглядатися як абсолютний критерій правильності або адекватності оцінок молоді. Здобувач погодився з цим уточненням і зазначив, що експертна група в дисертації використовується як професійна референтна точка, а не як безумовний еталон. У ході наукової дискусії було підкреслено, що коректним є висновок не про «правильність» чи «неправильність» оцінок окремих груп молоді, а про ступінь їх наближеності або розбіжності з професійними оцінками. Зокрема, група інформаційно байдужих респондентів демонструє більшу розбіжність із експертними оцінками, особливо щодо хронічних, системних і довготривалих екологічних ризиків.

Серед зауважень було також відзначено обмеження вибірки дослідження, зокрема її онлайн-характер, гендерну асиметрію та нерепрезентативність щодо всієї молоді України. Здобувач визнав це обмеження й зазначив, що результати дослідження не слід екстраполювати на всю молодь України, а доцільно розглядати як закономірності, виявлені в межах конкретної вибірки. Водночас було підкреслено, що така вибірка відповідає фокусу дослідження, оскільки охоплює молодь, активно включену в цифрове медіасередовище. У подальших дослідженнях доцільно перевірити отримані результати на більш збалансованих вибірках за статтю, віком, регіоном, типом населеного пункту та досвідом безпосереднього зіткнення з екологічними або техногенними ризиками.

Загалом висловлені офіційним опонентом зауваження мають уточнювальний, методичний і перспективний характер. Вони не знижують наукової новизни, теоретичної та практичної значущості дисертаційної роботи, а окреслюють напрями подальшого вдосконалення досліджень у сфері психології ризику, медіапсихології та екологічної ризик-комунікації.

Креденцер Оксана Валеріївна, доктор психологічних наук, професор, завідувач відділу соціальної психології особистості Інституту соціальної та

політичної психології НАПН України – рецензент; Надала позитивну рецензію з зауваженнями.

У ході обговорення дисертаційної роботи було зазначено, що в дослідженні ґрунтовно представлено зарубіжні теоретичні підходи до проблеми сприйняття ризику, медіавпливу та інформаційної поведінки. Водночас було висловлено побажання щодо ширшого залучення вітчизняних досліджень у цій сфері, зокрема з урахуванням специфіки українського соціокультурного та воєнного контексту. Здобувач погодився із цим зауваженням і зазначив, що міжнародні підходи були використані як основний теоретичний каркас дослідження, однак український контекст має бути представлений більш розгорнуто, оскільки саме умови війни в Україні визначають специфіку актуалізації екологічних і техногенних ризиків та їх медіаопосередкованого сприйняття молоддю.

Також було звернуто увагу на те, що у теоретичному обґрунтуванні доцільно було б чіткіше акцентувати зв'язок між розглянутими теоретичними положеннями та подальшим емпіричним дизайном дослідження. Така деталізація посилила б логіку переходу від теоретичного аналізу до емпіричної перевірки висунутих положень. У відповіді здобувач зазначив, що інтегративна теоретична модель виконувала роль широкої концептуальної рамки, тоді як емпірично перевірявся її конкретний медіапсихологічний фрагмент, пов'язаний із медіаекспозицією, інформаційною поведінкою, інформаційною залученістю та суб'єктивною оцінкою серйозності екологічних і техногенних ризиків. Здобувач визнав, що більш явне співвіднесення компонентів теоретичної моделі з конкретними змінними, методиками та статистичними процедурами зробило б структуру роботи ще більш прозорою.

Окрему увагу під час обговорення було приділено обмеженням вибірки дослідження. Було зазначено, що залучення респондентів переважно через онлайн-формат, гендерна асиметрія, а також домінування студентської молоді та старшокласників із великих міст певною мірою звужують можливості екстраполяції отриманих результатів на ширшу популяцію молоді, зокрема на

представників інших соціально-демографічних груп. Здобувач погодився з цим зауваженням і підкреслив, що результати дослідження слід інтерпретувати як закономірності, виявлені в межах конкретної вибірки, а не як репрезентативний зріз усієї молоді України. Водночас було зазначено, що така вибірка відповідає фокусу дослідження, оскільки охоплює молодь, активно включену в цифрове медіасередовище.

У зв'язку з наявністю у вибірці осіб віком до 18 років було також порушено питання дотримання етичних стандартів проведення досліджень із неповнолітніми, зокрема процедури отримання інформованої згоди батьків або законних представників. Було зазначено, що відповідний процедурний аспект доцільно було б висвітлити в роботі більш чітко, з урахуванням міжнародних етичних стандартів, зокрема положень American Psychological Association щодо проведення психологічних досліджень за участю неповнолітніх. Здобувач визнав слушність цього зауваження та зазначив, що процедура інформованої згоди, добровільності участі, анонімності, права припинити участь і участі неповнолітніх респондентів мала бути описана докладніше.

Попри зазначені зауваження, у процесі обговорення було наголошено, що дисертаційна робота є цілісним і логічно побудованим дослідженням, яке відповідає вимогам до наукових праць такого рівня. Було відзначено актуальність теми, достатню теоретичну базу, належний рівень емпіричного аналізу та практичну спрямованість отриманих результатів. Окремі дискусійні моменти, пов'язані із широтою теоретичного огляду, операціоналізацією конструктів, структурою емпіричного дизайну та обмеженнями вибірки, мають уточнювальний і перспективний характер та не знижують загальної наукової цінності дисертаційного дослідження.

Остапенко Ірина Віталіївна, кандидат психологічних наук, завідувач відділу психології політичної поведінки молоді Інституту соціальної та політичної психології НАПН України – рецензент; Надала позитивну рецензію з зауваженнями. Зокрема, було зазначено, що в анотації доцільно було б чіткіше відобразити структуру дисертаційної роботи, насамперед зміст другого та

третього розділів. Здобувач погодився із цим зауваженням і зазначив, що більш розгорнуте представлення логіки теоретико-методологічного та емпіричного розділів в анотації сприяло б кращому розумінню загальної структури дослідження.

Також було звернуто увагу на окремі технічні неточності в оформленні роботи, зокрема на незрозумілу нумерацію окремих висновків у першому розділі та неналежне позначення додатків окремими літерами, які не використовуються для нумерації додатків відповідно до вимог оформлення наукових робіт. Здобувач визнав ці зауваження слушними та відніс їх до редакційно-технічних недоліків. Окремо було вказано на дискусійність деяких формулювань у тексті дисертації. Зокрема, було зазначено, що вислів про можливість «продемонструвати відмінності у сприйнятті» є менш точним, ніж формулювання «виявити відмінності у сприйнятті». Здобувач погодився з цим уточненням і зазначив, що в такому контексті коректніше говорити саме про виявлення статистично значущих відмінностей між групами, а не про їх демонстрацію.

Зазначені зауваження мають переважно редакційний і уточнювальний характер, не стосуються змістовного ядра дисертаційного дослідження та не знижують його наукової новизни, теоретичної й практичної значущості. Дисертаційна робота була оцінена як цілісне, логічно побудоване й самостійне дослідження, що відповідає вимогам до наукових праць такого рівня.

Висловлені рецензентами / опонентами зауваження мають переважно уточнювальний, методичний, редакційний і перспективний характер. Вони стосуються меж причинно-наслідкової інтерпретації, термінологічної узгодженості, структурування методичної частини, деталізації опису окремих змінних, обмежень вибірки та перспектив подальшого розвитку емпіричної моделі. Здобувач надав аргументовані відповіді на поставлені запитання й визнав доцільність урахування цих зауважень у подальшій науковій роботі.

Науковий керівник Вознесенська Олена Леонідівна відзначила високий рівень організованості здобувача, його академічну відповідальність, системний

підхід до наукової роботи та здатність самостійно виконувати всі етапи дослідження – від формулювання проблеми й гіпотез до збору даних, аналізу результатів і підготовки наукових публікацій. Було підкреслено, що здобувач своєчасно виконав освітню складову підготовки, послідовно реалізував індивідуальний план і продемонстрував зрілість, надійність та мотивацію до подальшої наукової діяльності.

У загальній дискусії офіційні опоненти, рецензенти, голова ради та науковий керівник відзначили актуальність, наукову новизну, теоретичну і практичну значущість дисертаційного дослідження. Було підкреслено, що робота Казначеева Максима Вячеславовича є однією з перших цілісних наукових праць, спрямованих на вивчення медіаопосередкованості сприйняття молоддю екологічних і техногенних ризиків в умовах війни. Особливо цінним було визнано поєднання проблематики екологічної та техногенної безпеки, психології ризику, медіапсихології та інформаційної поведінки молоді в сучасному українському воєнному контексті.

Учасниками обговорення було наголошено, що дисертація має виразну соціальну значущість, оскільки звертається до проблеми, яка в умовах повномасштабної війни набула особливої гостроти. Було відзначено, що здобувач обґрунтовано розглядає ці ризики не лише як об'єктивні небезпеки, а і як психологічно та медійно опосередковані феномени.

За результатами обговорення було констатовано, що здобувач продемонстрував належний рівень теоретичної підготовки, володіння методами емпіричного дослідження, здатність до аргументованої наукової дискусії та коректного визначення меж інтерпретації отриманих результатів. Відповіді здобувача на запитання і зауваження були визнані змістовними, обґрунтованими та такими, що засвідчують самостійність проведеного дослідження.

Результати відкритого поіменного голосування членів ради про присудження Казначееву Максиму Вячеславовичу ступеня доктора філософії в галузі знань 05 – Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 053 – Психологія:

"За" – 5

"Проти" – немає

"Утримались" – немає

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада PhD 12238 Інституту соціальної та політичної психології НАПН України присуджує Казначеву Максиму Вячеславовичу ступінь доктора філософії у галузі знань 05 – Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 053 – Психологія.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Окрема думка членів разової ради відсутня.

Голова разової спеціалізованої вченої ради PhD 12238 Інституту соціальної та політичної психології, доктор психологічних наук, старший науковий співробітник, член-кореспондент НАПН України

Любов НАЙДЬОНОВА

Підпис голови разової спеціалізованої вченої ради Л.А. Найдьонової

ЗАСВІДЧУЮ

Заступник директора

з науково-методичної роботи

Світлана ЧУНІХІНА